

vore Ændringer, og Ministeren har fastholdt, at det var 10 Mill. Kr. eller saadant noget lignende, som disse Forhøjelser vilde forøge Statskassens Indtægter med. Men naar Ministeren tager saa haardt paa dette, saa har han ingen Ret til aldeles at forbigaa de forøgede Indtægter, som hans Nedsættelser af Toldsatserne ville give.

Med Hensyn til Ministerens Udtalelse og Forsikring om, at han er Minister for det hele Land, kan jeg kun henholde mig til hans Udtalelser ved de politiske Møder; deraf faar man absolut det Indtryk, at han kun er Minister for Landbostanden og ikke har noget Hensyn at tage til Industri og Haandværk.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Naar det ærede Medlem, der nu satte sig (*Holger Petersen*), talte om det Indtryk, han har af mine Udtalelser ved politiske Møder, er jeg bange for, at det ærede Medlem hører sit Kendskab til, hvad jeg har sagt ved politiske Møder, af de Blade, der høre til hans Parti, navnlig de københavnske. (*Holger Petersen*: Nej, det er de Aalborgerblade, jeg har det fra!) Ikke fra de københavnske? (*Holger Petersen*: Nej, jeg læser Ministerens egen Avis!) Det glæder mig, at det ærede Medlem læser mit Blad, og hvis det ærede Medlem saa vil være saa venlig at citere bestemte Ord, skulde jeg med Fornøjelse tage en Debat op. Men jeg har ganske vist set Referater af mine Udtalelser i københavnske Blade, som ere af den Beskaffenhed, at jeg godt kunde forstaa, at ærede Medlemmer vilde faa en mærkelig Opfattelse af, hvad jeg havde sagt.

Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde dog tage noget Hensyn til de forøgede Indtægter, der maatte blive Følgen af de Nedsættelser, jeg har foreslaaet i Beskyttelsen. Det er ikke sikkert, at forøgede Indtægter ville følge af Nedsættelsen i Beskyttelsen; paa visse Punkter er det muligt, paa visse Punkter er det sandsynligt, men hvad der er ganske givet, det er, at naar man f. Eks. foreslaar fuldstændigt Bortfald af en Told som Petroleumstolden, der er i saa stærk Stigning fra Aar til Aar, vil den Stigning, der kan blive en Følge af Nedsættelsen paa ganske enkelte Satser, i Aarens Løb ikke komme til at opveje den Mangel paa Stigning, der vil blive paa Petroleumssatsen og adskillige andre finansielle Satser, hvor man enten har afskaffet Tolden helt eller dog hal-

veret den eller divideret den med 3. Taget som Helhed tror jeg derfor, at den Beregning, der er opstillet, er nogenlunde god. Men naar det ærede Medlem tror, at der skal blive saa overordentlige store Indtægter paa Grund af Indførselen af Produkter, er det jo, fordi det ærede Medlem har den mærkelige Mening, at naar disse Toldsatser blive vedtagne, vil en hel Del Erhverv holde op at fabrikere her i Landet, og vi ville tage det hele fra Udlandet. Det er en ganske fejlagtig Mening, og da jeg ikke nærer den Mening, kan jeg heller ikke tro, at Toldindtægterne paa disse Punkter blive større.

Saa har det ærede Medlem brugt det Udtryk, at Landbruget skulde holde op at leve af Teorier. Jeg tror, at hvis Landbruget havde levet af Teorier, havde Landet i det hele taget ikke levet saa godt, som det gør nu. Landbruget bør saavidt ikke have det kastet i Ansigtet, at det lever af Teorier. Landbruget har taget Dagens Byrde, som den meldte sig, og har gjort et godt praktisk Arbejde, som har haft den allerstørste Betydning for hele Landets økonomiske Vel. Det har saa sandelig ikke noget med Teorier at gøre. Det er Praxis i Ordets egentligste Forstand.

Det ærede Medlem holdt ikke af, at jeg tog ham paa det Punkt med Sukkerroerne, men det ærede Medlem kan ikke komme bort fra, at han sagde, at jeg havde taget Hensyn paa det Punkt, medens jeg ikke var villig til at tage Hensyn paa andre Punkter. Og jeg understreger det: Det samme Hensyn kan det ærede Medlem finde hos mig paa et hvilket som helst Punkt med Hensyn til Industrien. Naar blot det ærede Medlem vil staa ved det, at jeg har været hensynsfuld mod Raasukkerindustrien, og vil gennemføre det samme Synspunkt for alle Industriers Vedkommende, saa skulle vi nok komme til et Resultat.

Til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (*Bramsen*) har jeg intet yderligere at bemærke. Det ærede Medlem indrømmede mig nu, at man kunde ikke lægge Landarbejdernes Manufakturforbrug til Grund for en Beregning over, hvad Beskyttelsen betød for Landbruget som Helhed. Naar blot det ærede Medlem vil indrømme mig det, saa er jeg tilfreds, thi saa maa det ærede Medlem ogsaa indrømme mig, at den Krone eller de 2 Kroner, han nævner, ere aldeles intet Bevis for det, det ærede Medlem ønskede at bevise.